వ్రేలుకోసిన కత్తి

సురేంద్ర దారా

‘కడుపు మంట అన్న దాని గురించి ఎన్నోసార్లు విన్నాను, మరెన్నో సార్లు చదివాను. కానీ అది ఇలా ఉంటుందా. వాడు, ఆ ఫ్రాన్సువా గాడు ఇలా చేస్తాడా. ఎంత ధైర్యం వాడికి? పైగా తప్పు చేసి ఎలా తప్పించుకుందాం అనుకున్నాడు. వాడలా అనుకున్నా నేను చేసేదేమీ లేదు. ఎంతైనా వాడు ఈ దేశీయుడు, నేనే పరాయివాడిని. నేనిక్కడ ఎంత పెద్ద పొజిషన్‌లో ఉన్నా, కొన్ని సందర్భాల్లో స్థానికులని ఏమీ చేయలేని పరిస్తితి విదేశీయులది‘ అనుకున్నాడు చంద్రమౌళి.

చంద్రమౌళి పశ్చిమాఫ్రికాలోని బెనిన్ అనే ఓ చిన్న ఫ్రెంచి దేశంలో ఐక్యరాజ్యసమితికి సంబంధించిన ఒక ప్రాజెక్టులో ఇంజినీరుగా పనిచేస్తున్నాడు. ఒక ఉద్యోగం అంటూ లేకుండా విదేశీయుల ఇళ్ళచుట్టూ ఈ పనులూ, ఆ పనులూ చేస్తానంటూ తిరుగుతూ ఉండే ఫ్రాన్సువా చంద్రమౌళికి తన ఆఫీసులో పనిచేసే ఒకతని ద్వారా పరిచయం అయ్యాడు.

అల్లర్లు, అలజడులూ లేకుండా ప్రశాంతంగా జీవించే బెనిన్ దేశీయులు ఎన్నో రకాలుగా చాలా వెనుకబడినవారు. కొన్ని దశాబ్దాల క్రితమే ఫ్రాన్సు ఆక్రమణ నుంచీ స్వాతంత్ర్యం లభించినా అభివృద్ధి అనేదానికి చాలా దూరంలో ఉన్నదాదేశం. శ్వేతజాతీయులను చాలా గొప్పవారిగా, పైలోకం నుంచీ దిగివచ్చిన వారిలా చూసే బెనినీయులు విదేశీయులను సాధారణంగానే గౌరవిస్తారు. ఇలాంటి వెనుకబడిన దేశాలనూ, ఆ ప్రజలనూ ఉద్ధరిస్తామంటూ వచ్చిన అనేక అంతర్జాతీయ సేవా సంస్థలకు కొదవలేదక్కడ. ఇలా వచ్చిన విదేశీయులు తమని ఉద్ధరిస్తున్నారో, లేక ఆర్థిక సహాయం పేరుతో తమ దేశానికిచ్చిన సహాయ నిధిని తిరిగి తమతమ సేవా సంస్థల నిర్వహణ కోసమూ ఖర్చుచేస్తున్నారో అర్థం కాని పరిస్థితి ఆ దేశప్రజలది. ఈ సంస్థలు చేసే సేవ కన్నా అందులో పనిచేసే వారి విలాసవంతమైన జీవితాలే అక్కడి ప్రజలను ఎక్కువగా ఆకర్షిస్తాయి. అలాంటి ఆకర్షణకు లోనైన వాళ్ళలో ఫ్రాన్సువా ఒకడు.

ఫ్రాన్సువాకి ఇరవయ్యేళ్ళుంటాయేమో. ఏకారణంవల్లో గానీ తన గురించి తాను ఎక్కువగా ఊహించుకుంటాడతను. డబ్బున్నవాళ్ళ ఇళ్ళల్లో పని చేస్తూ, తనూ ధనవంతుడై పోయినట్లు భావించుకుంటాడు అని చేసిన ఆ కొద్దిసేపూ. మంచి ఉద్యోగం తెచ్చుకునేందుకు కావలసిన చదువులేదు. కష్టపడి పనిచేసే తత్వం కూడా లేదు. ఏదో కొంత జీతానికి ఎవరో ఒకరి దగ్గర చేరడానికి సిద్ధపడితే అతనికి ఉద్యోగం రాకపోదు. నెల మొత్తం జీతగాడిలా పనిచేసే బదులు, అంతకన్నా ఎక్కువ డబ్బుని అప్పుడప్పుడూ సహాయపడటం ద్వారా సంపాదించాలని ఆలోచన. అతనికి స్థిరత్వం లేదని తెలియడం వల్లే ఎవరూ అతనికి నెలవారీ ఉద్యోగం ఇవ్వరు కూడా. తక్కువ కష్టంతో, తక్కువ సమయంలో ధనవంతుడైపోవాలని పగటి కలలు కంటూ ఉంటాడు ఫ్రాన్సువా. చేసే ప్రతీ పనీ, మాట్లాడే ప్రతీ మాటలో ఈ ధోరణి కనబడుతుంది. బలంగా, పొడవుగా మోటుగా ఉండే ఫ్రాన్సువా అతి తెలివి ప్రదర్శించడానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నించినా, అతనిలోని బుర్ర తక్కువతనం, అనుభవ రాహిత్యం ఆ వెంటనే బయటపడుతూ ఉంటాయి. ఈ కారణం వల్లనేమో, వాడు చేసే పిచ్చిపనులను పిల్ల చేష్టలుగా భావించి క్షమించేస్తుంటారందరూ.

అయితే దానికీ హద్దుంది. చంద్రమౌళి దగ్గర అతి తెలివి ప్రదర్శించడం ఫ్రాన్సువాకి కొత్తేమీ కాదు. చంద్రమౌళి ఈత కొట్టడం నేర్చుకోవాలనుకుంటున్న విషయం ఎవరి ద్వారానో విని మొదటిసారిగా ఈత నేర్పుతానంటూ వచ్చాడు. పోనీలే వాడికి సహాయం చేసినట్టూ ఉంటుంది తనకు ఈతా వస్తుంది కదాని ఒప్పుకున్నాడు చంద్రమౌళి. వారానికి ఒకటి రెండు క్లాసుల చొప్పున క్లాసుకి ఇంతని మాట్లాడుకుని ఈతకు వెళ్ళడం మొదలుపెట్టాడు. నెలయ్యింది, రెండు నెలలయ్యింది, మొదటిరోజు ఎక్కడున్నాడో రెండు నెలల తర్వాత కూడా అక్కడే ఉన్నాడు చంద్రమౌళి. త్వరగా ఈత నేర్పితే తనకు వచ్చే డబ్బులు పోతాయని వీలయినంత తక్కువగా నేర్పాలన్నది ఫ్రాన్సువా పథకం. కానీ అది చంద్రమౌళికి అర్థంకాదు అనుకోవడం అతని వెఱ్ఱిబాగుల తనానికి నిదర్శనం. దాంతో ఫ్రాన్సువాని ఈతపాఠాలు నేర్పొద్దని మానిపించేసాడు చంద్రమౌళి. ఇంకోసారైతే చంద్రమౌళి ఇంట్లో జరిగే ఓ పార్టీకి తను వంటలు చేస్తానంటూ ముందుకొచ్చి, సరుకులు కొనడం నుంచీ మొదలుపెట్టి చివరి వరకూ అందినంతా నొక్కేయడానికి ప్రయత్నించాడు. చంద్రమౌళి వాడికి చివాట్లు పెట్టి మందలించాడు. కుక్కతోకలాంటి ఫ్రాన్సువా బుద్ధి అంత తొందరగా మారదు. వ్రేలు తెగింది కదాని కత్తిని పారేసుకోని విధంగానే ఫ్రాన్సువా అవసరమైతే పనులు చేసేందుకు ఎవరో ఒకరుండాలి. విదేశీయులకు ఊరికే డబ్బు వచ్చిపడుతోందనుకుని, అవకాశం ఉన్నంతలో ప్రతి పనిలోనూ ఎక్కువ డబ్బు కొట్టేద్దామని ప్రతివాడూ చూస్తుంటాడు. ఇలాంటి అనుభవాలకు అలవాటు పడడం అక్కడి జీవన విధానంలో ఒక భాగం.

ఇలాంటి నేపథ్యంలో జరిగిందో సంఘటన. సుమారు నెలన్నర క్రితం ఓ రోజు చంద్రమౌళి ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు ఫ్రాన్సువా. ఇంగ్లీషునీ, ఫ్రెంచినీ కలిపి మాట్లాడుతూ అడిగాడు చంద్రమౌళిని. "ఆమధ్య మీకు చెప్పాను కదా, మిస్యూర్, ఒకతను తన ఎక్సర్‌సైజ్ ఎక్విప్‌మెంటు అమ్ముదామనుకుంటున్నాడని. ఆ జార్జి వచ్చే నెలలో ట్రాన్స్‌ఫర్ అయ్యి వెళ్ళిపోతున్నాడు. ఆ ఎక్విప్‌మెంటు అమ్మడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మంచి సిస్టం. బావుంది. ఇదిగో ఫోటో, చూడండి."

ఎక్విప్‌మెంటు నిజంగానే బావుంది. అన్నిరకాల ఎక్సర్‌సైజులూ చేసుకోవచ్చు. జిమ్‌కి ప్రతినెలా బోలెడు డబ్బు కడుతున్నా, వెళ్ళడానికి మాత్రం బద్ధకించడం అవుతోంది. ఇది ఇంట్లోనే ఉంటే రోజూ చెయ్యడానికి మోటివేషనూ వస్తుంది, వీలుగానూ ఉంటుంది అనుకున్నాడు చంద్రమౌళి.

"ఎంత చెబుతున్నాడేమిటి?" ఫ్రాన్సువాని అడిగాడు.

"మూడున్నర లక్షల ఫ్రాంకులు. మంచి కండిషన్‌లో ఉంది, మిస్యూర్. మేడిన్ కెనడా. దీన్ని పోనివ్వకండి."

"మూడున్నర లక్షలే. ఎక్కువ చెబుతున్నాడు. ఫోటోలో బాగానే ఉంది కానీ, చూస్తే గానీ చెప్పలేం. నేనోసారి చూడాలి. చూసాక చెప్తాను." అన్నాడు చంద్రమౌళి తనలోని ఉత్సాహాన్ని బయటపడనివ్వకుండా.

"సరే, అతనితో మాట్లాడి మీరు వెళ్ళి చూసే ఏర్పాటు చేస్తాను. రేటు గురించి నేను మాట్లాడి తగ్గించేలా చూస్తాను. ఈ బేరాన్ని మాత్రం వదలకండి. మంచి సరుకు" అని చెప్పి ఫ్రాన్సువా వెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత వారానికో రెండు వారాలకో ఎక్విప్‌మెంటు చూడ్డానికి ముహూర్తం పెట్టాడు ఫ్రాన్సువా.

"నిన్ననే జార్జి, తన ఇంటిలోని కొన్ని సామాన్లు తీసుకుని ఐవరీకోస్టుకి వెళ్ళిపోయాడు, ఇంకో రెండువారాల్లో వచ్చి మిగిలినవి తీసుకుని వెళతాడు. మీకు వీలైతే ఇవ్వాళ రేపట్లో వెళ్ళి చూద్దాం. నేను మిమ్మల్ని తీసుకువస్తే లోపలికి వెళ్ళనివ్వమని వాళ్ళ పనివాడితో చెప్పాడు కాబట్టి మనం వెళ్ళి చూడొచ్చు."

"వెళ్ళి చూస్తాం సరే, మరి ఎంతకి అమ్ముతాడో బేరమదీ ఆడొద్దూ. ఇప్పుడతను లేకపోతే ఎలా మాట్లాడుతాం?" అన్నాడు చంద్రమౌళి.

"మిస్యూర్, దాని గురించి మీకెందుకండీ, మీకు నష్టం కలగనిస్తానా? అసలు ఆ ఎక్విప్‌మెంటుని నాలుగు లక్షల ఫ్రాంకులకి తక్కువ అమ్మనన్నాడు. అతనికి అప్పుడప్పుడూ

పనుల్లో సహాయం చేస్తాను కాబట్టి, ఆ పరిచయం కొద్దీ ముందే చెప్పాను. ఎవరికీ అమ్మేయొద్దు నాకు బాగా తెలిసినాయనొకరు కొంటారు అని. నామాట మీదే డబ్బు తగ్గించి మూడున్నర లక్షలు చెప్పాడు."

"కొనేది నువ్వా, నేనా, ఫ్రాన్సువా? నేనివ్వదల్చుకున్న మొత్తం మాత్రమే ఇస్తాను. స్వంత పెత్తనానికి పోయినందుగానూ మిగిలిన డబ్బు నువ్వు ఇవ్వు." అన్నాడు చంద్రమౌళి కొంచెం కోపంగా.

"అమ్మమ్మ, ఎంతమాటన్నారు, మిస్యూర్. మీరు నన్ను పూర్తిగా చెప్పనివ్వలేదు. మీతో మాట్లాడి వెళ్ళాక వారం పైగా నాకు జార్జి దొరకలేదు. చివరికి మొన్న వెళితే ఇంట్లో ఉన్నాడు. ఇంకా ఒకరిద్దరు అమెరికన్లకు చెప్పాడట ఆ ఎక్విప్‌మెంటు గురించి. వాళ్ళెవరో కొనడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారన్నాడు. నేను అమ్మి పెడతానని మాటిచ్చాక వేరెవరికో చెప్పడం ఏమిటి, అవతల మా మిస్యూర్‌కి కూడా చెప్పేసాను. మీరెవరికీ అమ్మడానికి వీల్లేదని జార్జితో వాదించాను. అంతేనా, మా మిస్యూర్ మూడులక్షలకి మించి ఇవ్వరని కూడా చెప్పేసాను." అన్నాడు ఫ్రాన్సువా.

నిజానికి చంద్రమౌళికి ఆ ఎక్సర్‌సైజ్ ఎక్విప్‌మెంటు బాగా నచ్చింది. చదువుకునే రోజుల్లో మిస్టరు కాలేజ్ కూడా అయిన చంద్రమౌళి ఉద్యోగంలోకి వచ్చాక వ్యాయామం చెయ్యడం తగ్గిపోయింది. సాయంత్రం ఆఫీసునుంచీ ఇంటికి వచ్చేసరికి అలసటగా ఉండటం, ఆ ఊళ్ళో ఉన్న ఒక్క జిమ్మూ ఇంటికి దూరం కావడంతో అతనికి అనుకున్నంత తరచుగా ఎక్సర్‌సైజు చెయ్యడం కుదరడం లేదు. ఇలాంటి ఎక్సర్‌సైజ్ మెషీన్లు బెనిన్‌లో దొరికే ప్రసక్తేలేదు. విదేశాలనుంచీ వచ్చినవాళ్ళు తిరిగి వెళ్ళిపోయేప్పుడు ఇలాటి వస్తువులను అమ్మి వెళ్ళిపోతుంటారు. మళ్ళీ అలాంటిది ఎవడైనా అమ్ముతాడా, అమ్మినా మనకు తెలుస్తుందా? ఇంతకు ముందోసారి చిన్న ఎక్సర్‌సైజు మెషీన్ అమ్మకానికి వచ్చింది కానీ అదసలు బాగోనే లేదు. ఇప్పుడు మనం కాదంటే ఆ అమెరికన్లెవరో తీసుకుపోతారు. ఎంతైనా, అవసరం అయితే ఈ తెల్లవాళ్ళంతా ఒక్కటవుతారు. తను ఎక్కువగా బేరమాడితే, తక్కువిచ్చినా ఆ అమెరికన్లకే అమ్మేస్తాడు కానీ నాకివ్వడు అనుకున్నాడు చంద్రమౌళి. కానీ, ఈ ఫ్రాన్సువా మాత్రం తక్కువవాడా, వీడు ఇందులో ఏమీ తినకుండా పని చెయ్యడు కదా. అదే మాట అడిగాడు కూడా.

"నేను కొనే దానికి నిన్ను బేరం చెయ్యమన్నానా? నువ్వు చిన్న చిన్న పనులకే అతి తెలివి ప్రదర్శిస్తావు. నీ పురాకులు నాకు తెలియనివా? ఇందులో నువ్వెంత లాగుతున్నావు?"

"అయ్యో, మిస్యూర్, నమ్మండి. మీరు అలా అనుకోవడంలో తప్పులేదు. ఆకతాయతనం కొద్దీ గతంలో కొన్నిసార్లు కక్కుర్తి పడ్డాను. ఆ తప్పులకు ప్రాయశ్చిత్తంగా ఇప్పుడు మీకు దీన్ని మంచి రేటుకి కొనిపెట్టి, నా పొరపాటు సరిదిద్దుకుందామనుకుంటున్నాను. నిజం చెప్పకపోవడమే. దాన్ని అమ్మిపెడితే జార్జి నాకు పాతికవేలు ఇస్తానన్నాడు. మీరు మాత్రం నాకేమీ ఇవ్వొద్దు. నేనే దాన్ని ఫ్రీగా మీ ఇంట్లో ఇన్‌స్టాల్ చేసిపెడతాను. సరేనా?" అన్నాడు ఫ్రాన్సువా.

'అంటే వీడికి బుద్ధొచ్చిందన్నమాట ఇంతకాలానికి, వాడు చెప్పిందీ నిజమే. అంత పెద్ద ఎక్విప్‌మెంటుని అక్కడ విప్పడానికీ, ఇంటికి తీసుకురావడానికీ తిరిగి ఇక్కడ బిగించడానికీ ఎవరో ఒకరు ఉండాలి. ఈ పని చెయ్యడం తెలిసిన వాళ్ళు మాత్రం మళ్ళీ ఎక్కడ దొరుకుతారు. ఓ పదో, పాతికో మింగితే మింగనీ' అనుకున్నాడు చంద్రమౌళి.

ఆ రోజు సాయంత్రమే జార్జి ఇంటికి వెళ్ళారు. పనివాడు డాబా మీదకు తీసుకువెళ్ళాడు. బెనిన్‌లో డబ్బున్న ప్రతివాళ్ళ ఇంటిలో డాబాల మీద పయోట్‌లని ఉంటాయి. పయోట్ అంటే చిన్న కుటీరంలాంటిది. పైన రెల్లుగడ్డితో నేసిన కప్పుండి, పయోట్ సైజుని బట్టి క్రింద మూడు నుంచీ ఐదు స్థంభాలు సపోర్టుకి ఉంటాయి. సాయంత్రాలు దీని కింద కూర్చుని విశ్రాంతి తీసుకోవడానికో, బంధుమిత్రులతో కల్సి కబుర్లు చెప్పుకోవడానికో వాడుతూ ఉంటారు. అలాంటి పయోట్ కింద ఉంది ఎక్సర్‌సైజ్ మెషిన్. పగలంతా ఇటూ, అటూ ఎండ తగలడం మూలాన కాబోలు దాని రంగు అక్కడక్కడా పెచ్చుల్లా ఊడిపోతూ ఉంది. కానీ మొత్తం మీద దిట్టంగా, ముచ్చటగా ఉంది. ఫోటో చూసినప్పటినుంచే చంద్రమౌళి దాని ప్రేమలో పడిపోయాడు. దానికున్న ఫీచర్సు అన్నీ ఉపయోగించి చూసాడు.

బాగానే ఉంది. కానీ ఎక్కువగా వాడుతున్నట్టు లేదు. "సరే ఫ్రాన్సువా. ఇది నచ్చింది నాకు. కానీ పుల్లీలు అవీ బిగుతుగా కదులుతున్నాయి. గ్రీజు అదీ పెట్టి మంచి కండీషన్లోకి తీసుకురాగలవా? కొన్నాక సరిగా పనిచెయ్యకపోతే నాకొద్దు." అన్నాడు.

"మీకెందుకు, మిస్యూర్. అవన్నీ నాకొదిలెయ్యండి. ఇంకో పదిరోజుల్లో జార్జి రాగానే డబ్బిచ్చి మనం దీన్ని తెచ్చేసుకుందాం. మిగతావన్నీ నేను చూసుకుంటానుగా."

అన్నట్టే ఓ పదిరోజులు పోయాక ఫ్రాన్సువా వచ్చాడు. డబ్బిస్తే ఎక్విప్‌మెంటు తీసుకుకొచ్చే ఏర్పాట్లు చేస్తానన్నాడు. మళ్ళీ అతనితో బేరమాడి చూసాననీ, మూడులక్షలకు తగ్గనన్నాడనీ, కావాలంటే జార్జి తనకు కమీషనుగా ఇస్తానన్న పాతికవేలూ చంద్రమౌళిని తీసుకోమనీ అన్నాడు.

"అక్కర్లేదులేవోయ్. ఈ డబ్బు నా కెందుకు. దాన్ని మా ఇంట్లో ఫిక్స్ చేసినందుకు నేనూ నీకు కొంత ఇస్తానులే, నువ్వేమీ నాకు ఊరికే చెయ్యక్కర్లేదు. అది సరే కానీ, జార్జికి డాలర్లలో చెక్కు ఇస్తే సరిపోతుందా లేక సొమ్ము ఫ్రాంకుల్లో ముట్టచెప్పాలా? నాదగ్గరైతే అంత సొమ్మురెడీగా లేదు, సాయంత్రం మార్చి ఇస్తాను సొమ్ముకావాలంటే మాత్రం." అన్నాడు చంద్రమౌళి.

"వెళ్ళేముందు ఇక్కడి ఖర్చులకి అవసరమని ఫ్రాంకులే కావాలన్నాడు. డాలర్లు మార్చి సాయంత్రం ఇవ్వండి." అంటూ భరోసా ఇచ్చాడు ఫ్రాన్సువా.

బెనిన్‌లో పనిచేసే చాలామంది విదేశీయులకు డాలర్లలోనో, మరే ఇతర కరెన్సీలలోనో జీతాలు వస్తుంటాయి. వీళ్ళ బ్యాంకు అకౌంట్లు కూడా విదేశాల్లోనే ఉంటాయి. అక్కడి అవసరాలకు కావలసినంత డబ్బుని తరచు ఫ్రాంకుల్లోకి మార్చుకుంటారు. అయితే బెనిన్‌లోని బ్యాంకుల్లో చెక్కులు ఇస్తే దాన్ని ప్రోసెస్ చెయ్యడానికి ఖర్చూ, అనేక రోజుల సమయమూ అవసరం కాబట్టి దాదాపు విదేశీయులందరూ హవాలా మార్గాల్లోనే ద్రవ్యాన్ని మారుస్తూ ఉంటారు. విదేశీయుల నుంచీ చెక్కులు పుచ్చుకుని, దానికి సమానమైన ఫ్రాంకులను వెంటనే ముట్టచెబుతారు ఊళ్ళోని కొందరు పెద్ద వ్యాపారస్తులు.

ఆ రోజు సాయంత్రం పియెర్ ఒకొలాండ్జో దగ్గరకు వెళ్ళాడు చంద్రమౌళి. "బోన్ స్వార్, మిస్యూర్. బాగున్నారా?" అని పలకరించాడు పియెర్. అతనో బట్టల వ్యాపారి. సంపాదనలో వీలైనంత భాగాన్ని విదేశీమారక ద్రవ్యంగా మార్చి విదేశీ బ్యాంకుల్లో దాచుకుంటాడు మిగతా పెద్ద వ్యాపరస్తుల్లాగే. చంద్రమౌళి ఫ్రాంకుల కోసం పియెర్ దగ్గరికే వెళుతుంటాడు. కొంతమంది వ్యాపారులైతే ఇప్పుడు డాలర్లు అవసరం లేదనో, తమదగ్గర తగినన్ని ఫ్రాంకులు లేవనో చెపుతూ ఉంటారు ఒక్కోసారి. పియెర్ దగ్గర ఆ గొడవలేదు. ఎప్పుడు వెళ్ళినా డబ్బు మారుస్తాడు. పైగా మిగిలిన వారి కన్న డాలరుకి ఐదు పది ఫ్రాంకులు ఎక్కువే ఇస్తుంటాడు.

"బానే ఉన్నాను, పియెర్. ఎలా ఉన్నారు మీరు? వ్యాపారం ఎలా ఉంది?" అడిగాడు చంద్రమౌళి.

"వ్యాపారానికేముంది, మిస్యూర్. గవర్నమెంటుతో ఎప్పుడూ గొడవే కదా. పోర్టులో నుంచి మా సరుకులు దించుకోవాలంటే రోజుకో క్రొత్త నిబంధనలు అధికారులకి ఎక్కువ ముట్టచెప్పి జేబులు నింపుకోవడానికే కానీ ప్రభుత్వాదాయాన్ని పెంచడానికో, దేశక్షేమం కోసమో కాదు. అలా అయితే మా దేశం ఎప్పుడో బాగుపడేది. సరే కానీ, డబ్బు కావాలా మిస్యూర్? ఎంత కావాలి?"

ఎంత కావాలో చెప్పి ఆ మొత్తానికి చెక్కు రాసిచ్చాడు చంద్రమౌళి. దానికి సరిపోయే ఫ్రాంకులను లెక్కగట్టి, అవి మంచి నోట్లే అన్నది అల్ట్రావయొలెట్ కిరణాలు వచ్చే ఒక పరికరం దగ్గరపెట్టి చంద్రమౌళికి చూపించాడు పియెర్. మంచివైతే, ఆ అతినీలలోహిత కిరణ కాంతిలో నోట్ల మీద ఉన్న సెక్యూరిటీ మార్కులన్నీ మెరుస్తూ కనబడతాయి. "మీ మీద నమ్మకం ఉంది లెండి, పియెర్. ఆ నోట్లు మంచివే అని నాముందు చూపించనక్కర్లేదు" అన్నాడు చంద్రమౌళి.

"లేదు మిస్యూర్. నెల రోజుల నుండీ నైజీరియా నుంచీ వచ్చే దొంగనోట్లు ఎక్కువైపోయాయి. ఇదివరకటి కన్నా ఎక్కువగా

జాగ్రత్త పడాల్సి వస్తోంది. మీకు చూపించడం కోసమనే కాదు. నేనూ మరోసారి సరి చూసి ఇస్తున్నానంతే."అని చంద్రమౌళి చేతికి డబ్బందించాడు పియెర్.

మర్నాడు ఫ్రాన్సువా వచ్చి డబ్బు తీసుకుని వెళ్ళాడు. తనే దగ్గరుండి అన్ని ఏర్పాట్లూ చేసి ఎక్విప్‌మెంటుని తీసుకు వచ్చి, చంద్రమౌళి ఇంట్లో ఇన్‌స్టాల్ చేసాడు. అంతా బాగానే ఉంది కానీ చంద్రమౌళికి ఒక ఫీచర్ గురించి అనుమానం వచ్చింది. దాన్ని ఎలా ఉపయోగించాలో ఇన్‌స్ట్రక్షన్ మాన్యువల్ ఉంటే చూసి తెలుసుకుందామని ఫ్రాన్సువాని అడిగాడు. జార్జి అలాంటి మాన్యువల్ ఏమీ ఇవ్వలేదన్నాడు ఫ్రాన్సువా. "సరే జార్జి ఫోన్ నంబరుంటే ఇవ్వు, అతనికి ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటాను." అన్నాడు చంద్రమౌళి.

ఏకారణం చేతో ఫ్రాన్సువా ముఖంలో రంగులు మారాయి. "ఎప్పుడూ ఇంటికి వెళ్ళి మాట్లాడడమే కానీ ఫోను చెయ్యలేదు జార్జికి. నేనే వెళ్ళి మాన్యువల్ తీసుకు వస్తాను." అని చెప్పి కంగారుగా వెళ్ళిపోయాడు ఫ్రాన్సువా.

ఫ్రాన్సువా ఎందుకు అలా వింతగా ప్రవర్తించాడో చంద్రమౌళికి అర్థం కాలేదు. అతడు మాన్యువల్‌ని జార్జి నుండి తెస్తాడో తేడో అన్న అనుమానం వచ్చి, ఎవరెవరికో ఫోనులు చేసి జార్జి ఫోన్ నెంబరు కనుక్కుని ఆ రాత్రి జార్జికి ఫోన్ చేసాడు చంద్రమౌళి. అప్పటి వరకూ అతన్ని కలవడం జరగనేలేదు. అదే మొదటిసారి జార్జితో మాట్లాడ్డం. జార్జి దగ్గర ఇన్‌స్ట్రక్షన్ మాన్యువల్ లేదట. ఆవిషయమే చెప్పి, చంద్రమౌళికి ఏమికావాలో తెలుసుకుని, సందేహ నివృత్తి చేసేడు.

"మాన్యువల్ లేకపోతే, భవిష్యత్తులో నాకేమైనా అనుమానాలుంటే తీర్చుకునేది ఎలా, మీరు కూడా రేపు ఊరినుంచీ వెళ్ళిపోతున్నారు. మూడు లక్షల ఫ్రాంకుల్లో నుంచీ కొంత తగ్గించాలి నాకు" అన్నాడు చంద్రమౌళి నవ్వుతూ.

"మూడు లక్షలేమిటీ, మీరు ఎంతకి కొన్నారు? ఫ్రాన్సువాకి ఎంతిచ్చారు మీరు?"

"మూడులక్షల ఫ్రాంకులకు. మరి మీతో బేరం కుదిర్చాడంటగా ఆ మొత్తానికి? ఏం, మీరెంతకు అమ్మారసలు?"

"ఎంతో తెలుసా? లక్షన్నర. అందులో పాతికవేలు వాడి కమీషనుగా ఫ్రాన్సువాయే మినహాయించుకున్నాడు. ఎక్విప్‌మెంటుని అమ్ముదామంటే ఆసక్తి ఉన్నవాళ్ళెవరూ దొరకలేదు. వెళ్ళిపోతున్నాను కాబట్టి వీలైనంతలో ఎంతో కొంత మంచి రేటుకు అమ్మేద్దామని వాడితో చెప్పాను. దొంగ వెధవ, మిమ్మల్ని మోసం చేసాడు" అన్నాడు జార్జి తాపీగా.

గుండె గుభేలు మంది చంద్రమౌళికి. జార్జికి తను అనుకున్నంత మొత్తమేదో వచ్చినట్టుంది అందుకే అతనా విషయాన్ని పట్టించుకుంటున్నట్టులేదు. మంచి మాటలు చెప్పి, తన్ను మాత్రం తెలివిగా మోసం చేసాడు ఫ్రాన్సువా. "ఎంత పని చేసాడు! మీరు ఊళ్ళో లేరనీ, ఇదీ అదీ చెప్పి మీరూ, నేనూ మాట్లాడుకునే అవకాశమే లేకుండా చేసాడు. సరే, నేను ఏదో ఒక ఉపాయం ఆలోచించాను. మీరూ సహకరిస్తే వాడి నుంచీ డబ్బు వసూలు చేస్తాను. కావాలంటే మీకు మరికొంత మొత్తం ఇస్తాను. అప్పుడు మనిద్దరకూ లాభిస్తుంది." అన్నాడు చంద్రమౌళి.

"మీకు జరిగిన దానికి చింతిస్తున్నాను. కానీ నాకు ముట్టిన డబ్బు గురించి పట్టించుకోదలుచుకోలేదింక. నేను రేపు రాత్రికి వెళ్ళిపోతున్నాను కాబట్టి ఇలాంటి వాటిగురించి వర్రీ అయ్యి ఉపయోగం ఉండదు. ఏదైనా అవసరమైతే చెప్పండి, సమయం ఉంటే రేపటిలోగా చెయ్యగలిగింది చేస్తాను. గుడ్‌లక్." అని ఫోన్ పెట్టేసాడు జార్జి.

కడుపు మండిపోయింది చంద్రమౌళికి. ఆకతాయి తనమని ఎప్పటికప్పుడు ఫ్రాన్సువా చేసిన తప్పుల్ని క్షమిస్తూ వచ్చాడు. బుద్ధి వచ్చినట్టు, దొంగ కబుర్లన్నీ చెప్పి ఇప్పుడింత మోసం చేసాడు. పోయిన మొత్తం గురించి కన్న తనను నమ్మక ద్రోహం చేసాడన్నదే చంద్రమౌళి కోపానికి కారణమయ్యింది. ఎలాగోలా ఆ డబ్బుని తిరిగి రాబట్టాలి రేపటిలోగా. ఫ్రాన్సువాని డైరక్టుగా అడగడం వల్ల ఉపయోగం ఉండదు, కాకమ్మ కథలు చెబుతాడంతే. ఆలోచించి ఒక పథకం సిద్ధం చేసుకున్నాడు చంద్రమౌళి.

మర్నాడు ఫ్రాన్సువాని పిలిపించాడు. అతనితో మాట్లాడుతూ ఉండగా చంద్రమౌళి అసిస్టెంటు ఓనోరే వచ్చాడు ఓ పదివేల ఫ్రాంకుల నోటు పట్టుకుని. "మిస్యూర్, క్షమించాలి. నిన్న మీరు ఇచ్చిన నోటు మంచిది కాదు. బయట మార్చబోతే చెల్లలేదు. ఓసారి చూడండి." అని నోటు అందజేసాడు.

దాన్ని పట్టుకుని ఇటూ అటూ తిప్పి చూసాడు చంద్రమౌళి. నోటు మీద ఏవేవో వివరాల కోసం పరిశీలించాక ఆందోళనగా అన్నాడు "నిజమే, ఇది దొంగ నోటు లాగే ఉంది. మొన్న మార్చిన డబ్బుతో పాటు వచ్చిందది. ఆ మొత్తంలో ఇంకెన్ని దొంగనోట్లున్నాయో. సాయంత్రం వీటిని మిస్యూర్ ఒకొలాండ్జోకి తిరిగిచ్చేసి మంచివి తీసుకుంటాను. ఈ విషయం బయటెక్కడా అనకు, ఓనోరే. దొంగనోట్లను కలిగి ఉండడం కూడా నేరమే. పోలీసులకు తెలిస్తే అనవసరమైన గొడవ. అంతే కాక ఆ డబ్బుని కూడా ఇచ్చేయాలి వాళ్ళకు."

ఇది విన్న నల్లని ఫ్రాన్సువా ముఖంలో రంగులు మారడం కనబడలేదు కానీ, కళ్ళలో మాత్రం కంగారు కనబడింది. ఇంతలో చంద్రమౌళి ఫ్రాన్సువా వైపు తిరిగి అన్నాడు "నిన్న జార్జికి ఇచ్చిన డబ్బులో ఎన్ని దొంగ నోట్లున్నాయో మరి. అతనికిచ్చిన డబ్బుని అడిగి పుచ్చుకో, మార్చి మంచినోట్లు ఇద్దాం."

"అలాగే కనుక్కుంటాను, మిస్యూర్. అతను ఈ రోజు వెళ్ళిపోతున్నాడు కదా. దొరుకుతాడో లేదో. కానీ ప్రయత్నిస్తాను." అన్నాడు ఫ్రాన్సువా. అతనికి జార్జికిచ్చిన లక్షాపాతికవేల గురించి బెంగలేదు. అందులో దొంగనోట్లుంటే ఉండనీ. అది జార్జికి సంబంధించిన సమస్య. మిగిలిన లక్షాడెబ్భైదువేలలో కొంత రాత్రికి రాత్రే జల్సాల కోసం ఖర్చుపెట్టేసాడు. అందులో దొంగ నోట్లుంటే, మారుస్తుండగా పట్టుబడితే? భయమేసింది ఫ్రాన్సువాకి. కానీ తనకిచ్చిన మొత్తాన్నంతా తెచ్చి చంద్రమౌళికి చూపించడం ఎలా అన్నదే ఇంకా పెద్ద సమస్య. జార్జిని కలిసి మళ్ళీవస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు ఫ్రాన్సువా. అతను వెళ్ళాక చంద్రమౌళితో అన్నాడు ఓనోరే "బుట్టలో పడ్డట్టున్నాడు, మిస్యూర్. ఏంచేస్తాడంటారు?"

"వీడు మూడొంతులు జార్జి దగ్గరకు వెళ్ళకపోవచ్చు. అతనెలాగూ వెళ్ళిపోతాడు కాబట్టి అతనికిచ్చిన డబ్బుగురించి పట్టించుకునే రకంకాదు ఫ్రాన్సువా. అయినా నేను ప్రొద్దుటే జార్జికి ఫోన్ చేసి చెప్పాను నా ప్లాన్ గురించి. ఒకవేళ ఫ్రాన్సువా వస్తే ఏదోకటి చెప్పి పంపెయ్యమన్నాను. పోలీసు ప్రస్తావన తెచ్చాను కదా. మీ పోలీసుల తఢాకా తెలిసిన ఫ్రాన్సువా మిగిలిన డబ్బునైనా తిరిగి తెస్తాడని నమ్మకం ఉంది. చూద్దాం ఏంచేస్తాడో."

ఓ రెండు గంటలు పోయాక ఫ్రాన్సువా తిరిగి వచ్చాడు. "మిస్యూర్, జార్జితో మాట్లాడాను. అతనికి మనం ఇచ్చిన డబ్బులో కొంత ఇప్పటికే ఖర్చుచేసాడట. మిగిలిన లక్షాయాభైవేలూ ఇచ్చాడు. సాయంత్రం వెళ్ళిపోతాడు కాబట్టి వెంటనే వీటిని సరిచూసి మంచి నోట్లిమ్మన్నాడు. ఇలా జరిగినందుకు కొంచెం చిరాకు పడ్డాడు కూడా. తిరిగి సొమ్ము సిద్ధం చేస్తే వెంటనే వెళ్ళి ఇచ్చేస్తాను." అన్నాడు.

చంద్రమౌళి ఆ డబ్బుని తీసుకుని అన్నాడు "నీకు ఎప్పటికీ బుద్ధి రాదా, ఫ్రాన్సువా? నువ్వు జార్జికి ఎంతకి అమ్మావో నాకు తెలిసింది. నువ్వు ఎంత మోసం చేసావో? కావాలంటే నాదగ్గరా కొంత కమీషన్ తీసుకోవాలంతే కానీ ఇలాంటి తప్పుచేస్తావా? నువ్వు బుద్ధెప్పుడు తెచ్చుకుంటావసలు? అవి దొంగ నోట్లు కావు. నీ నుంచి తిరిగి డబ్బురాబట్టడం కోసం అలా చెప్పాను."

ఇలాంటి పరిస్థితులు ఫ్రాన్సువాకి కొత్తేం కాదు. ఏదోకటి చెప్పి తప్పించుకోవడం అలవాటే. "లేదు లేదు, మిస్యూర్. ఇదంతా జరిగింది. వాడు ఇంత మోసం చేసాడా? వాడి పని చెబుతాను ఆ డబ్బుని మీదగ్గరే ఉంచండి. తిరిగి ఇవ్వకండి. మళ్ళీ కలుస్తాను, మిస్యూర్. జరిగినదానికి నా క్షమాపణలు." అని చెప్పి హడావిడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

వీడికి బుద్ధిరాదు, పైగా తను చెప్పిన కారణం నేను నమ్ముతాననుకుంటాడు అనుకున్నాడు చంద్రమౌళి.

కొన్నిరోజులు పోయాక ఫ్రాన్సువా చంద్రమౌళి ఇంటికి వెళ్ళాడు. వాచ్‌మాన్ వాడిని లోపలికి రానివ్వకుండా తిట్టి పంపించెయ్యబోతున్నాడు. అది విన్న చంద్రమౌళి, ఫ్రాన్సువాని

తనే పిలిపించానని చెప్పి లోపలికి రానీయమన్నాడు. ఫ్రాన్సువా చంద్రమౌళితో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాక వాచ్‌మాన్ అడిగాడు "మిస్యూర్, వాడు అంత మోసం చేసాక మళ్ళీ ఎందుకు రానిచ్చారండీ. ఆ దొంగ వెధవ బుద్ధి మారదు. మళ్ళీ ఏదోరకంగా టోపీ పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తాడు."

చంద్రమౌళి నవ్వి చెప్పాడు "ఫ్రాన్సువా సంగతి నాకు తెలుసు. కానీ నాకు వాడి అవసరం ఉంది. వీడో పదునైన కత్తిలాంటివాడన్నది నిజమే. అయినా కత్తి తనంతట తనే మనకు హాని చెయ్యదు. మనచేతిలో ఉన్నప్పుడే అజాగ్రత్తగా ఉంటే మనకు గాయం అవుతుంది. గాయమయ్యింది కదాని కత్తిని పారేయం కదా. మళ్ళీ వాడినప్పుడు జాగ్రత్తగా ఉంటాం, ఇప్పుడు నేను చేసేది కూడా అదే మరోసారి వాడు మోసగించకుండా జాగ్రత్త పడడం."

(సేవకుడూ, హితుడూ, శ్రేయోభిలాషీ అయిన పియర్ ఒకొలాండ్జొకి అంకితం)

డా.సురేంద్ర గారు, కాలిఫోర్నియా లోని సెర్రిస్ నగరంలోని ఒక బయోపెస్టిసైడ్ కంపెనీలో క్వాలిటీ కంట్రోల్ మేనేజర్‌గా పనిచేస్తున్నారు. కవితలూ, కథలూ, పాటలూ, వ్యాసాలూ వ్రాస్తుంటారు. వంగూరి ఫౌండేషన్ వారి కథాపీఠం అవార్డు, సిలికానాంధ్ర వారి కథలపోటీలో బహుమతులూ అందుకున్నారు. Bakersfield Californian అనే స్థానిక వార్తాపత్రికకే వ్రాస్తుంటారు. బేకర్స్‌ఫీల్డ్ నగరంలో తెలుగు బోధిస్తుంటారు కూడా.

సరదా..సరదాగా..!

"అబ్బ! మైకులో పాడుతోన్న ఆవిడ ఎవరోగాని, ఆవిడ పీకనొక్కేస్తే బావుండుననిపిస్తోంది..." సంగీత సభలో ప్రక్కనున్న అతనితో అన్నాడు రామారావు.

"ఆమె నాభార్య!" అన్నాడతను కోపంగా.

"ఓ! ఐయామ్ సారీ! నిజానికి ఆవిడ పాడడం బాగానే వుందికానీ ఆ పాటలోని సాహిత్యమే పరమచెత్త! ఎవ్వరాశారోగానీ.."ప్లేటు మారుస్తూ అన్నాడు రామారావు.

"నేనే రాశాను" ఇంకా కోపంగా అన్నాడు పక్కనున్న ఆసామి.

"ఓహో.. వెరీవెరీ సారీ! బహుశా సాహిత్యం కూడా బాగానే వుండి వుంటుంది. ఎటొచ్చీ మైక్ సెట్టు..సరిగ్గా లేకపోవడం వల్ల యింకోలా వినిపిస్తోంది.! ఎవరిదో పాడు మైక్ సెట్!" మళ్ళీ సర్దుకుంటూ అన్నాడు రామారావు.

"నేనే సౌండ్ సిస్టమ్ కి ఓనర్ని" అని అతను పక్కకు చూసేసరికి సీట ఖాళీగా కనిపించింది.

卐卐卐

ఓ పెద్ద మనిషి హఠాత్తుగా పోలీస్ స్టేషన్ కొచ్చి తన భార్య కనిపించడం లేదనీ, వెతికి పెట్టమనీ ప్రాధేయపడ్డాడు.

"మీ ఆవిడ ఇల్లు వదిలి వెళ్ళి ఎన్ని రోజులైంది?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"రేపటికి సరిగ్గా పాతికేళ్ళు అవుతుంది.." దిగులుగా అన్నాడతను.

" మరి ఇన్నాళ్ళ నుంచీ ఎందుకు రిపోర్టు ఇవ్వలేదు?" - ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

" మా పెళ్ళయి పాతికేళ్ళయిన సందర్భంగా పాతికేళ్ళ పండుగ జరుపుకుందామని మొన్నే నిర్ణయించుకున్నాను. ఆమె పక్కన లేకుండా పండుగ జరుపుకోవడం బావుండదుగా మరి.."

యర్రంశెట్టి శాయి.